

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Stakkels Louis!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011519410224.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

"Haugens Grændser - om hvilke det heed: hertil skal Du komme og ikke videre! - vare betegnede med en tæt Hække, og udenfor en temmelig dyb og bred Vandgrøvt. Engang stod jeg her, som halvvoxen Dreng, og adskilte de tætbeløvede Grene med mine Hænder, for dog i det mindste at see mig om i Verden. Paa den anden Side sad *Annette* - fire Aar yngre end jeg - og flettede en Blomsterkrands. Jeg raabte til hende - hun svarte - og snart var en Samtale i Gang. Den endtes med, at jeg bad om Krandsen: hun kastede den til mig over Hækken. Jeg satte den paa mit Hoved, og gik ind med Hatten i Haanden. Næste Dag paa samme Tid var jeg atter ved Hækken - *Annette* paa Engen ligeoverfor. Vi snakkede endnu længere sammen, og gjorde ved Adskillelsen den Aftale, saaledes hver Dag at mødes. Et Par Uger fortsattes disse Stevnemøder. Jeg plukkede af Haugens skønneste Blomster, og kastede dem over til hende; hun sendte mig dem tilbage i Krandsen. "Kom over til mig!" sagde hun en Dag. "Jeg maa ikke," svarte jeg; "men kom Du til mig!" "Jeg kan ikke," sagde hun, "Grøvten er altfor bred." Jeg banede mig en Vej under Hækken, og saae at hun havde Ret. Hvad var her at gjøre? Jeg grundede forgjæves den hele Dag - om Natten udfandt jeg det: en Fjæl maatte lægges over Grøvten. I Gartnerhuset fandt jeg een, slæbte den hen til Stedet, og fik den med *Annettes* Hjælp lagt over det Vand, som adskilte os. Jeg traadte ud, rakte hende Haanden, og snart stod hun hos mig inde i Haugen. Hvilken Glæde! op ad een Gang og ned ad en anden, fra Løvhytte til Løvhytte, fra Blomst til Blomst! Med Skjørtet fuld satte hun sig paa en Græsbænk, og bandt - jeg plukkede 145 Kirsebær, og puttede hende i Munden. - Tilgiv mig, min Herre! at jeg opholder Dem saalænge med Begivenheder, som maaske kun interessere mig selv; men De vil undskylde mig, naar jeg siger Dem: at min Kone - det er den lille *Annette*. Her er det Sted, hvor jeg lagde Fjælen over Grøvten; netop der krøb vi under Hækken; af hiint store Kirsebærtræ - det var dengang kun lille - plukkede jeg Bær til hende; og derunder var den Græsbænk, hvor min Fader førstegang traf os. "Hvem er Du?" sagde han. "Jeg er *Annette*," svarede hun, og blev ved sit Arbejde. Glutten behagede ham; han tillod mig at lege med hende et Par Timer hver Dag."